

- en tydelig beskrivelse i loven af hvilke typer adfærd, herunder hvilke typer støj, der er uacceptabel,
 - en brede vifte af retsfølger for disse overtrædelser og
 - adgang til at få disse sager behandlet ved en hurtig procedure i særlige boligklagenævn.
- Ordningen er netop nu under evaluering med henblik på en revision af ordningen i næste folketingssamling. Der overvejes en landsdækkende ordning.

Endelig videreførte og afsluttede regeringen den oplysningskampagne om støj, som blev anbefalet af det tværministerielle støjudvalg i marts 1992 med henblik på at påvirke befolkningen til større støjbevidsthed.

Spm. nr. S 1401

Til miljø- og energiministeren (11/2 97) af:
Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvem der har ansvaret for opståede skader ved ophør af vandindvinding, og hvem et sagsanlæg skal rettes mod?«

Begrundelse

Der henvises til svarene på spørgsmålene nr. S 989, 990 og 991.

Svar (20/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Det fremgår af vandforsyningslovens § 23 bl.a., at ejeren af et vandindvindingsanlæg er erstatningspligtig for skade, der voldes i bestående forhold ved forandring af grundvandsstanden under prøveboringer og prøvepumpninger og under anlæggets udførelse og drift.

Bestemmelsen er efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke anvendelig i tilfælde, hvor der sker skader som følge af nedsat vandindvinding eller som følge af ophør af vandindvinding.

Spørgsmål vedrørende erstatning for skader i disse situationer henhører derfor under domstolene til afgørelse efter de almindelige erstatningsretlige regler, hvorefter der kun kan gøres

et ansvar gældende, hvis der er udvist en ufor-svarlig adfærd.

Et søgsmål om erstatning må som udgangspunkt rettes mod den, der er ansvarlig for den virksomhed, som den skadelidte grundejer anser som skadevolder. Det vil normalt være den pågældende vandforsyningsvirksomhed, hvad enten den drives som privat eller offentlig forsyningsvirksomhed.

Hvis grundejeren mener, at kommunen, amtet eller andre har medvirket til skaden, kan søgsmål også rettes mod disse.«

Spm. nr. S 1402

Til miljø- og energiministeren (11/2 97) af:
Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Agter ministeren at pålægge Miljøstyrelsen at udarbejde retningslinjer for, hvorledes de forskellige instanser (vandværk, kommune og amt) skal forholde sig i relation til information og andre foranstaltninger ved længerevarende lukning/reduktion af vandindvinding for på den måde at forebygge, at husstande og virksomheder overraskes af stigende vandstand og dermed har mulighed for at undgå vandskader?«

Begrundelse

I svar på spørgsmål nr. S 989 om problemerne med stigende grundvandsstand som følge af bortfald af vandindvinding gav ministeren udtryk for, at »manglende orientering er både uklogt og uanstændigt«, og at »denne underretning« . . . »mest hensigtsmæssigt« kunne »foregå i et samarbejde mellem den ansvarlige for indvindingen og kommunalbestyrelsen«.

Spørgeren finder det væsentligt, at Miljøstyrelsen udarbejder sådanne retningslinjer nu, da man mange steder i landet må forudse, at folk i fremtiden vil sænke vandforbruget som følge af de store afgifter og de øvrige initiativer, der er taget for at skåne drikkevandsressourcerne.

Svar (20/2 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Efter bestemmelserne i vandforsyningsloven er der ikke pligt til at informere omkringboende